



olle lege



Farnost sv. Tomáše, Praha 1. Únor 2025, r. XXIX. č. 313

„Přijde čas, kdy budu vidět to, čemu teď věřím, i když nevidím; a ve vidění toho, čemu věřím, budu šťastný“.
(sv. Augustin)

Svátek Uvedení Páně do chrámu – Den zasvěceného života „Zasvěcený život slouží jako žebřík do nebe pro všechny věřící“

Na svátek Uvedení Páně do chrámu, který se slaví 2. února, církev současně slaví Den zasvěceného života. O zavedení tohoto dne rozhodl papež Jan Pavel II. v roce 1997.

Čtyřicet dní po Ježíšově narození ho rodiče zanesli do chrámu, aby ho obětovali Bohu. V tento den se Ježíš-Mesiáš také setkává s těmi, kteří na něj toužebně čekají. Ústy starého Simeona, který je inspirován Duchem svatým, je zjeveno „Světlo k osvícení pohanů“. A svými prorockými slovy stařec ohlašuje plnou oběť, kterou Ježíš přinese na kříži, a jeho konečné vítězství nad smrtí (srov. Lk 2,25-35).

Tak se v Božím domě toho dne zjevuje ten, kterého posvětil Otec, ten, který přišel na svět, aby spasil všechny lidi.

Obětování Ježíše v chrámu je výmluvným znamením naprostého odevzdání se Bohu a zároveň vzorem pro všechny, kdo chtějí jít cestou zasvěceného života. Panna Maria, obětující Dítě Bohu, velmi dobře vyjadřuje postoj církve, která nadále obětuje své dcery a syny Otci a spojuje je s jedinou Kristovou obětí – příčinou a vzorem veškerého zasvěcení v církvi.

Svatý Jan Pavel II. chtěl tímto svátkem všem ukázat, že povolání svatého Božího lidu spočívá v tom, že se mu zcela oddá. Zasvěcený život je tedy zvláštní a živou památkou toho, že Ježíš Kristus činí Otce svou jedinou láskou, že jeho čistota nachází v Otci své výlučné bohatství, že jeho chudoba, což je každodenním plněním Otcovy vůle, se stává jeho „pokrmem“ (srov. J 4,34), jeho poslušností.

Tato forma života, kterou přijal Kristus a kterou zvláštním způsobem zpřítomňují zasvěcené osoby, má velký význam pro církev, která je povolána k tomu, aby ve všech svých členech prožívala stejnou touhu po plném sjednocení s Bohem následováním Krista ve světle a síle Ducha svatého. Posláním zasvěcených osob je neustálá připomínka, že smrtelnost není cílem, ale cestou vedoucí k cíli – k věčnému životu.

Život zvláštního zasvěcení v jeho různých podobách proto pomáhá lépe pochopit křestní zasvěcení všech věřících. Při rozjímání o daru zasvěceného života církev uvažuje o svém zvláštním povolání patřit výhradně Pánu a touží být před ním „bez poskvrny, vrásky nebo něčeho podobného, ale být svatá a neposkvrněná“ (Ef 5,27).

Modlitba, kterou se Benedikt XVI. modlil v Den zasvěceného života 2. února 2006:

Kéž Pán ve vás a ve všech zasvěcených osobách denně obnovuje radostnou odpověď na jeho nezištnou a věrnou lásku. Jako hořící svíce vyzařujte vždy a na každém místě Kristovu lásku, světlo světa. Kéž blahoslavená Panna Maria, zasvěcená žena, vám pomáhala žít naplno vaše zvláštní povolání a poslání v Církvi pro spásu světa. Amen!

P. Jan Biernat, OSA. Farář



Výběr z promluv a úvah P. Schuberta

In NESNÍDAL, Václav Antonín. *Jednoho jest zapotřebí*. Praha: Orel 1947.

Václav Antonín Nesnidal v publikaci *Jednoho je zapotřebí* zveřejnil některé promluvy a úvahy P. Schuberta. Nejsou datována, nicméně jsou velmi cenným pohledem do teologie a životní filozofie P. Schuberta.

Znamení kříže

Kříž znamenal ve starověku pro veřejnost asi tolik, co dnes šibenice. Smrt na kříži byla nejpotupnější smrtí, která se stávala zločincům nejhrubšího zrna. Proto chápeme, že smrt našeho Spasitele na kříži, podle sv. Pavla, byla židům pohoršením a pohanům bláhovstvím. Ale zdali chápeme také, jaké hluboké víry a odvahy bylo třeba prvním křesťanům, aby si veřejně zvolili toto znamení kříže za odznak svého hnutí? Zdali chápeme, že to bylo proti přirozeným rozumným zásadám účelné propagandy křesťanské myšlenky zvoliti si právě kříž za symbol celého hnutí? A přece tvrdí sv. Pavel, že právě to, co bylo židům a pohanům pohoršením, stalo se křesťanům Boží silou a Boží moudrostí. Tajemství této síly byla jejich hluboká víra, která jim dala nezvratné přesvědčení, že jen křesťanství přináší pravdu, jejich Boží moudrost spočívala ve víře, že není směrodatné pro úspěch pohrdavé mínění světa o kříži, že křesťanství mění všechny hodnoty a že Spasitel svou smrtí na kříži přeměnil znamení největší potupy ve znamení věčné spásy.

Kříž zvítězil. Ale dnes se opět útočí na kříž, vyhazuje se ze škol, úřadů, ano i z rodin. Taktika je stará: zase se vyhlašuje kříž za znamení potupné, dnes za znamení zpátečnictví, omezenosti, zatemnělosti. Něco podobného jako ve starověku. Ale nezdá se vám, že křesťané samotní dnes sice brání kříž, avšak jaksi rozpačitě? Je jim sice drahý, ale jsou rádi, že se k němu nemusejí mnohdy veřejně přiznat a někdy se i tak trochu za kříž stydí.

To, myslím, je příčinou, že mnohdy úspěchy kříže nejsou takové, jaké by musela míti Boží síla a Boží moudrost. Úspěchy se nedostávají, protože kříž je Boží silou a moudrostí pouze těm, kteří jsou k němu připoutáni hlubokou vírou. Řekněme si sami, kde a co musíme napravit, chceme-li v tomto boji o kříž zvítězit. V době postní zpívá církev: Bud' pozdraven, kříži, jediná naděje v této době utrpení. Nemyslíte, že vše co se dnes děje, je dobou utrpení lidstva? Proto vítejme i my v této době utrpení svatý Kříž. Ovšem Kříž, k němuž musíme lnouti v nejhlubší víře. Pak bude i nám zase Kříž Boží silou a Boží moudrostí, pak bude zase znamením, ve kterém zvítězíme.

UŽ TO ZNÁM, NEOSLOVUJE MĚ TO....

A co takhle vzít do ruky jiný překlad Bible? Klidně i v jiném jazyce? Odlišný překlad může odhalit nové netušené aspekty a odstíny. Některé překlady jsou volnější, jiné doslovnější. Některé bez vysvětlivek, jiné naopak. Často porovnání těchto překladů přináší nové a osvěžující podněty.

Pocit, že Písmo už „znám dost dobře“, je vlastně iluzí. Velký znalec sv. Řehoř Veliký napsal:

„Nikdo nezná Písmo tak dobře, aby je nemohl poznat ještě lépe.“ A dále: „Kdo se na něj dívá z výše, vidí ho jako nesmírnou plochu, porostlou stromy, jejichž vrcholy se mísí s vrcholy kopců, a nezpozoruje, jak rozsáhlé jsou kotliny a louky, které se tam skrývají. Ale kdo se rozběhne tímto lesem, ihned si všimne, kolik věcí mu zůstalo ukryto a kolik jednotlivostí mu zbývá objevit.“

(Angelo Scarano: MODLITBA S BIBLÍ V RUCE)

Marie Hradecká

JUBILEUM 2025

Zamyšlení, které čtete, je převzato od papeže z jeho buly (Spes non confundit) ke Svatému roku vykoupení dva tisíce dvacet pět.

19. „Věřím v život věčný“ [12]: to vyznáváme ve své víře a křesťanská naděje v těchto slovech nachází základní oporu. Je to vlastně „teologická ctnost, díky níž toužíme [...] po věčném životě jako po našem štěstí“ [13]. Druhý vatikánský ekumenický koncil uvádí: „Bez božského základu a bez naděje na věčný život utrpí lidská důstojnost velmi těžkou újmu – jak je dnes často vidět – a tajemství života a smrti, viny a utrpení zůstávají nevyřešena, takže lidé nezdědka propadají zoufalství.“ [14]

20. Ježíš, který zemřel a vstal z mrtvých, je srdcem naší víry. Svatý Pavel, který toto hlásání shrnul do několika slov a použil pouze čtyři slovesa, nám „jádro“ naší naděje zprostředkovává takto: „Předal jsem vám především to, co jsem přijal i já: že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem, že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne podle Písem, že se zjevil Kéfovi a pak Dvanácti.“ (1 Kor 15,3-5) Kristus zemřel, byl pohřben, byl vzkříšen, zjevil se. Podstoupil za nás drama smrti. Otcova láska ho vzkřísila v moci Ducha a učinila jeho lidství prvotinou věčnosti pro naši spásu. **Křesťanská naděje spočívá právě v tomto: tváří v tvář smrti, kdy se zdá, že všechno končí, získáváme jistotu, že díky Kristu, díky jeho milosti předané nám ve křtu, „život není odňat, jen změněn“ [15], a to navždy.** Ve křtu jsme totiž pohřbeni s Kristem a v něm, vzkříšeném Kristu, dostáváme dar nového života, který boží zed' smrti a činí z ní přechod do věčnosti.

Základ je v našem křtu

A jestliže tváří v tvář smrti, bolestnému odloučení, které nás nutí opustit naše nejdražší, není dovoleno mluvit naprázdno, **Jubileum nám nabízí příležitost znovu s nesmírnou vděčností objevit dar tohoto nového života, který jsme přijali ve křtu a který je schopen proměnit drama smrti.** V souvislosti s Jubileem je důležité připomenout, jak bylo toto tajemství chápáno od prvních staletí šíření víry. **Křesťané například odedávna stavěli křtitelnic osmibokého tvaru** a i dnes můžeme obdivovat mnoho starobylých křtitelnic, které si tento tvar zachovaly, jako například ta v Římě v bazilice svatého Jana v Lateránu. **Tato skutečnost naznačuje, že křtitelnice otevírá osmý den, den vzkříšení, který překračuje běžný týdenní rytmus plynutí času, a otevírá tak kruh času do dimenze věčnosti, do života, který trvá věčně: to je cíl, k němuž směřujeme na své pozemské pouti (srov. Řím 6,22).**

Nejpřesvědčivější svědectví o této naději podávají **mučedníci**, kteří byli pevní ve své víře ve vzkříšeného Krista a dokázali se zřici vlastního života zde na zemi, aby nezradili svého Pána.

21. Co se s námi stane po smrti? S Ježíšem je za tímto prahem věčný život, který spočívá v plném společenství s Bohem, **v kontemplaci jeho nekonečné lásky a účasti na ní.** To, co nyní prožíváme v naději, pak uvidíme ve skutečnosti. Svatý Augustin v této souvislosti napsal: „Až budu plně spojen s tebou, nikdy nebudu cítit bolest ani smutek; můj život ožije, protože bude naplněn tebou.“ [16] **Čím se tedy bude vyznačovat tato plnost společenství? Že budeme šťastní.** Štěstí je lidské povolání, cíl, který se týká každého člověka.

Ale co je to štěstí? Jaký druh štěstí očekáváme a po jakém toužíme? Ne pomíjivé štěstí, prchavé uspokojení, kterého když dosáhneme, žádáme víc a víc, ve spirále chamtivosti, v níž lidská duše nikdy nemá dost, ale vždy cítí větší prázdnotu. Potřebujeme štěstí, které se definitivně uskutečňuje v tom, co nás naplňuje, tedy v lásce, abychom mohli říci už teď:

„Jsem milován, a proto existuji; a budu existovat navždy v Lásce, která nezklame a od níž mě nikdy nic a nikdo nebude moci oddělit.“ Připomeňme si znovu slova apoštola: „A jsem přesvědčen, že ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížectví, ani věci přítomné, ani věci budoucí, ani moci, ani výška, ani hlubina, ani žádné jiné stvoření nás nebude moci odloučit od Boží lásky, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Řím 8,38-39)

22. Další skutečností spojenou s věčným životem je Boží soud na konci našeho života, i na konci času. Umění se jej často snažilo ztvárnit – vzpomeňme na Michelangelovo mistrovské dílo v Sixtinské kapli – tím, že zahrnovalo teologické pojetí času a vyvolávalo v pozorovateli pocit úcty. Je-li správné vědomě a velmi vážně se připravovat na okamžik rekapitulace našeho života, musíme tak vždy činit v perspektivě naděje, teologické ctnosti, která nás udržuje při životě a umožňuje nám nepropadnout strachu. **Soud od Boha, který je láskou (srov. 1 J 4,8.16), nemůže nebýt založen na lásce, zvláště pokud jsme ji praktikovali či nepraktikovali vůči těm nejnuznějším, v nichž je přítomen Soudce, sám Kristus (srov. Mt 25,31-46).**

Pokračování příště

Logo jubilejního roku 2025



Logo zobrazuje čtyři stylizované postavy, které představují celé lidstvo, pocházející ze čtyř koutů světa. Objímají se, aby naznačily solidaritu a bratrství, které by měly spojovat všechny národy.

Postava vpředu se drží kříže. Je to nejen znamení víry, kterou tato čelní postava objímá, ale také naděje, kterou nelze nikdy opustit, protože naději potřebujeme vždy, zejména ve chvílích největší nouze. Pod postavami jsou rozbouřené vlny, které symbolizují skutečnost, že životní pout' neprobíhá vždy hladce v klidných vodách. Okolnosti každodenního života a události

v širším světě často vyžadují větší výzvu k naději.

Proto bychom měli věnovat zvláštní pozornost spodní části kříže, jež byla prodloužena a změněna do podoby kotvy, která je spuštěna do vln. Kotva je dobře známá jako symbol naděje. V námořním žargonu se „kotvou naděje“ označuje záložní kotva, kterou používají plavidla zapojená do nouzových manévrů ke stabilizaci lodi během bouře. Stojí za povšimnutí, že obraz ilustruje poutníkovu cestu nikoli jako individuální podnik, ale spíše jako něco společného, vyznačujícího se rostoucí dynamikou, která vede člověka stále blíže ke kříži.

Kříž v logu není v žádném případě statický, ale je také dynamický. Sklání se k lidstvu, nenechává člověka samotného, ale natahuje se k němu, aby mu nabídl jistotu své přítomnosti a bezpečí naděje. V dolní části loga se nachází motto Jubilejního roku 2025: Peregrinantes in Spem (Poutníci naděje), vyvedené zelenými písmeny.

Víš, že?...

- * V úterý 28. ledna v 19:30 hod. proběhne v refektáři kláštera večer věnovaný vyprávění o **pouti do Assisi**. Manželé Kateřina a Jiří Tourkovi přiblíží příběh sv. Františka a sv. Kláry a představí nejdůležitější baziliky města a tamní Giottovy fresky. Jste všichni velmi srdečně zváni.
- * V pátek 31. ledna v 18:00 hod. se v kostele sv. Tomáše bude konat varhanní koncert k uvedení nového CD autorských děl Karla Hinera. Po koncertu bude v ambitu kláštera možnost zakoupit nové CD těchto autorských děl.
- * V sobotu 1. února v 17:00 hod. plánujeme **setkání na závěr tradičního období Vánoc** se zpěvem koled, po kterém bude následovat posezení v refektáři u svařeného vína. Všichni jste srdečně zváni.
- * V pondělí 3. února – **sv. Blažeje**, biskupa a mučedníka; po mši svaté budeme udílet „svatoblažské požehnání“.
- * 6. února slavíme **slavnost sv. Doroty**, patronky naší kaple. Poutní mše sv. s možností získat plnomocné odpustky bude ve 12:15 hodin. Všichni jste zváni!
- * V neděli 9. února při mši sv. v 11:00 hodin bude udělována **svátost pomazání nemocných**. Zájemci, prosím, přihlaste se v sakristii.
- * Také v neděle 9.2., se radujeme s naším spolubratrem P. Williamem, že slaví 62 let od svého kněžského svěcení.
- * V týdnu od 10. do 14. února nebudou ve farnosti žádné pastorační činnosti.
- * Každé úterý od 19:30 je setkání **katecheze pro dospělé**. Všichni farníci jsou zváni.
- * Každý čtvrtek od 18 do 19 hodin je modlitba za povolání s adorací Nejsvětější svátosti.
- * **Úklid kostela** vždy v pátek po 16:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši svaté v 18:00 pobožnost ke **sv. Řitě** v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin
- * **Nový web farnosti:** www.farnostsvatehotomase.cz

Novoroční vycházka

Na Novoroční vycházce jsme se sešli v počtu osmnácti, tentokrát byla účast mezinárodní: starší manželský pár z Mexika a dvě děvčata (z Kolumbie a z Mexika). A pak už byli samí „Češi a Češky“ – Mercedes, kterou znají všechny komunity od sv. Tomáše, Yaneth, která učí španělštinu ve Škole sv. Augustina, i pan ředitel, tedy otec Juan, a my starousedlíci. Od metra Radlická jsme vystoupali nahoru na kopec na Dívčí hrady, kde v ohradě pobíhaly klisny koně Převalského, které tu chovají od roku 2021, aby zde spásaly travní porost. Z plošiny Dívčích hradů jsou krásné vyhlídky na panorama Prahy. Tentokrát tam ale foukal hodně silný vítr, kterému jsme statečně čelili včetně malého čtyřnohého Jerryho, který nás doprovázel. Proto jsme vynechali návštěvu zříceniny hradu Děvín a vydali se ke stanici metra Jinonice. Už se začalo stmívat, když jsme se rozloučili a rozjeli do svých domovů. Ivane, děkujeme a těšíme se na jarní vycházku.

Zdena

Zaniklé kostely Malé Strany

Představujeme kostely, které kdysi stály v hranicích dnešní farnosti u sv. Tomáše na Malé Straně.

Prvním z nich je kaple sv. Michala, jež se nelézala v „zahradách klementinských jezuitů pod Bruskou i pod zámekem pražským“, nedaleko od vltavského břehu. Jak napovídá citát, původně patřila jezuitům z klimentské koleje. Místo, kde stála, patřilo Marii Manriquez de Lara – Pernštejnové, urozené dámě narozené ve Španělsku a manželce mocného českého pána a katolického konvertity Vratislava z Pernštejna. Roku 1600 již ovdovělá Maria Manriquez darovala parcelu jezuitům. Její dcera Bibiana se vdala za mladšího syna a dědice proslulé italské rodiny Gonzagů právě tehdy, když starší potomek rodu Alois (Aloysius), pro vstupu do jezuitského řádu (1585) převedl svá dědická práva na svého mladšího bratra a Bibianina manžela. Kaple zasvěcená svatému Michalu byla tedy postavena na samém konce 16. století a byla vybavena krásným oltářem, který nechala pořídit sama paní Maria Manriquez. Víme, že jezuité od svatého Klimenta přeploovali Vltavu na lodkách, kotvících u křižovnického kláštera. Po zrušení jezuitského řádu papežem Klimentem XVI. na nátlak panovnických rodů Bourbonů, Braganzů a Habsburků byl pozemek, na kterém stála kaple – jezuitská zahrada, dnešní Strakova akademie – 21. července 1773 z nařízení Josefa II. prodán za 6170 zlatých. Noví vlastníci bez prodlení kapličku sv. Michala beze stopy zničili.

Druhý kostel, také zasvěcený sv. Michalu a dnes rovněž zaniklý, stál přímo pod Pražským hradem na konci Pětikostelní ulice, poblíž dnešních budov parlamentu a napravo od dnešního paláce Lobkoviců. Nejstarší zmínky o tomto farním kostelu s hřbitovem sahají až do počátku 11. století – podle kronikáře sídlícího u sv. Tomáše, Václava Hájka z Libočan (†18.3.1553) si toto místo oblíbil sám svatý kníže Václav a v noci sem „tajnou chodbou“ přicházel, aby se tu v na klidném místě mohl věnovat modlitbě. Legenda o „tajné chodbě sv. Václava“ byla pravděpodobně inspirována existencí podzemních kanálů či vodovodu vedoucích z Hradu k Vltavě, ovšem tak širokých, že se jimi mohl (byť s obtížemi) protáhnout i člověk. O starobylosti kostela může svědčit i další Hájkova poznámka o dvou vandalech, kteří v něm byli roku 1059 přistiženi při svatokrádeži a poté náležitě potrestáni. Při husitském zničení Malé Strany a jejích církevních budov v květnu a červnu 1420 kostel sv. Michala zanikl a už nikdy nebyl obnoven. V roce 1704 však na jeho místě nechal hrabě Arnošt Schutzen postavit malou rodinnou kapli s oltářem zpodobujícím Nejsvětější Trojici a se sochami sv. Jana Nepomuckého a sv. Václava. Císař Josef II. však nařídil i tuto kapli uzavřít a zbourat (1785).

Třetí z kostelů, kostelík či kaplička sv. Ondřeje, stál také v prostoru dnešní Pětikostelní ulice, na místě, kde dnes rostou mohutné stromy. Byla to drobná stavba, kaple či malý kostelík, a datuje se k počátku 12. století. Nezachoval se nám však žádný doklad o jejím interiéru. Víme, že kolem poloviny 14. století zde sloužili kaplani, dosazovaní majiteli kostela, cisterciáckými opaty z Dolní Dobrouče – Lanšperka. Jeden z těchto duchovních správců, Matěj Goldner, byl během prudkého sporu se zbraslavským opatem o jistá

práva dán do klatby (1385). Husitský vpád na Malou Stranu roku 1420 i tento kostelík zničil a poté už nebyl obnoven.

Čtvrtý ze zaniklých kostelů, kostelík sv. Martina pod Hradem, stával na křižovatce ulic Thunovské a Sněmovní, naproti dnešní budově poslanecké sněmovny. Jako již zmíněné kostely i tento měl starobylé kořeny, datoval se nejpozději od počátku 12. stol. Podařilo se mu přežít husitský vpád, ovšem ve značně zbledovaném stavu. Během 16. století jej spravovali augustiniáni od sv. Tomáše. Paní Febronia Pernštejnová slíbila kostelík za 3000 zlatých obnovit, svůj závazek však nedodržela a augustiniáni neměli na udržování kostelíka prostředky. Ten postupem času zcela zchátral a nakonec byl roku 1713 zlikvidován hrabětem Maxmiliánem Thunem, „aby nebránil výhledu na jeho nový palác“ – dnešní poslaneckou sněmovnu.

P. William Faix, OSA

Dobrou chuť

Vláčný tvarohový koláč

Toto je koláč, který spojuje chuť tvarohu s ovocem a těstem, které připomíná linecké. My jsme dva, tak nám v lednici vydržel 4 dny, ale v početnějších domácnostech se to asi nepodaří.

Budeme potřebovat: na těsto: 25 dkg másla, 20 dkg cukru, 3 vejce, vanilkový cukr, ½ lžičky prdopeč a 25 dkg hladké mouky.

Na tvarohovou náplň: 60 dkg tvarohu, 10 dkg cukru, vanilkový cukr, 4 vejce a mražené drobné ovoce. V původním receptu jsou maliny, já jsem použila borůvky.

Změklé máslo ušleháme s cukrem do pěny, postupně zašleháme vejce, přidáme mouku s prdopečem a stěrkou vymícháme hladké těsto.

Z těsta odebereme čtvrtinu a zbytek rozestřeme do pekáčku o rozměrech 20x30 cm. Vytvoříme i okraje. V původním receptu pekáček nevymazávají ani nevysypávají moukou, ale nemám v této velikosti pekáček s nepřilnavým povrchem, tak jsem to raději udělala.

Do tvarohu postupně zašleháme vejce, cukr a vanilkový cukr. Hmotu opatrně rozestřeme na těsto a posypeme ovocem.

Zbytek těsta dáme do cukrářského sáčku a na koláč nastříkáme mřížku.

Pečeme v troubě vyhřáté na 175° asi 40-45 minut.

Necháme ho vychladnout a můžeme podávat, ale lepší je druhý den.

Dobrou chuť.

Hanka

Škola sv. Augustina: 2010-2025

V letošním roce slaví škola svatého Augustina v Praze 15 let své existence: 15 let společného hledání pravdy. Je to rok, kdy je třeba slavit a děkovat. Všichni jste zváni k návštěvě školy a k oslavě s námi. Postupně vás budeme informovat o různých aktivitách pořádaných k této příležitosti. Více informací: www.skolasvatehoaugustina.cz



15 let (2010–2025)
společného
hledání Pravdy

Nový projekt augustiniánů v České republice je již v plném proudu.

Po úspěchu školy svatého Augustina v Praze jsme se rozhodli s Boží pomocí a podporou našich přátel a farníků otevřít nový vzdělávací projekt v Brně.

Dne 1. září 2026 bude v Brně otevřena nová škola **Gymnázium Matky dobré rady**. Čtyřleté gymnázium, které chce v Brně nabídnout augustiniánský styl vzdělávání, který klade důraz na hodnoty, jako je přátelství a společné učení v kritickém stylu, společné hledání pravdy a otevřenost k Bohu.

Prosíme o příspěvky na tento projekt, o kterém budeme pravidelně informovat v Tolle Lege.

Dotkl ses mé duše

Dotkl ses mé duše
ostřím své něhy,
pravdou svého ticha.

Hledám tvůj pohled
na dně mlčení,
v zrcadle svého svědomí.

Čekám na tvůj příchod
uprostřed temnot,
na úsvitu tvého slova.

Přijď, milý Ježíši...

Má duše je plná Tebe

Má duše je plná něhy,
vůně jarních květin,
kapek ranní rosy.

Má duše je plná lásky,
žáru jižního slunce,
chuti zralých hrozen.

Má duše je plná života,
tepla letního deště,
světla nového dne.

Má duše je plná Tebe,
Ježíši.

© Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2025

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.farnostsvatehotomase.cz

www.augustiniani.cz. Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme vás o příspěvky.